

L. 28 Mai / 912

7440/1

Dragul meu,

Fii tare — și nu te lăsa slăbiciunii
și decurajării! Din suflet îți doresc,
să te ridici cât mai repede peste
toate deziluziile și amaraul jilelor
din viață. Tu ești un om, — și sînt
sigur că te vei regăsi pe deplin — și
cît mai curînd.

Mundul e foarte trist de o lună încoace.
I-a murit soția și nu se poate mân-
găia. A ajuns ca o vedenie. Poate
că din pricina ^{grîilor și a} doliului nu îi ocu-
pută răspunde. Voi încerca să
vorbesc cu dînsul. Mai înainte însă
mă voi adresa la asistentul lui, să-mi
spună el, ce e de făcut. Îți voi
scrie rezultatul, cum l'oi avea.

Interpretarea Aninei face cât o telegramă. Draguta de ea! Cum o fi conștientă de o ea pe cea lesnata și pusă 'n sicriu, de via! Că atât mai mult, cu cât și-o fi reprezentând-o corp 'o fiintă în carne și în oase, ca pe una din Tovarîșki ei de joc.

Să-mi scrii de Victorel! Îl știu vornic și vesel — și drăcia n'am nici o teamă. Dar tot e mai bine, dacă primesc ^{și} vest. bună despre Drumeț. Să-mi scrii — ai auzit? Acum trebuie să vorbescă; o f. o vorbitoare în care la voi găspiratul lui Victorel.

Academiei nu i-am scris nimic de bun; nici nu-mi vine să-i scriu de lucrurile astea. Ți

dacă tie procără, să-ți vîdă nume în locul meu.
Le poartă? Cum ai depus volumul — așa să-ți vîdă și
premiul. Ești tot tu — o să-ți cunoașcă. Să-mi
trimiți de acolo 400 de lei; restul să-l depui
unde-va.

"După un veac "x" pregătită" bine. De la Delaur.
"n-am primit nimic — și nici nu mă aștept să
primex ceva. Baștrăni și cam uita- 'chioris la
mine. N-au de ce. Mă doresc — și nici nu pot
să le smulx lauri. Lăsați? Hoffm. Talentul
e tot; Zăpălatu e puțin lucru — și e cam
convenea... De o mie de ani am fost mai fericit,
cînt au venit sub condei versurile, "Moldova
mea, Moldova mea iubită! etc..." de cît vestea

~~veșter~~ premieri mel de către Academie. Am
numai o durere: aceea că nu sînt liber acum.
Nu sînt... în formă. Am luptat greu zilele acestea
cu demonul poeziei. Nu l-am putut învinge,
de căl dăruindu-mi un mic tribut: cîte-va mici
poemii — și o mare-mare durere ^a/~~suflătoare~~, că
a trebuit să scap în prilejul ăsta atît de favorabil
pentru versificarea lui. Tot foras.

7440/2. Dar bun e Dumnezeu!

Ne vedem la vară, de sigur!

Al tău cu tot sufletul

Cerna.

